

Pletter kunne opstaa. Ved forsigtig at paastryge en svag (ca. 3 pCt.) Opløsning af ren, syrefri Brintoverilte, kunne disse Pletter imidlertid fjernes, idet Kalciumsulfidet derved iltes til Sulfat.

Zinnober er en meget omstridt Farve ved Freskomaling. Nogle holde paa dens Uförgængelighed, andre ikke. Vist er det, at den ofte efter kortere eller længere Tids Forløb ganske ødelægges, bliver mørk. I mange Tilfælde tør Grunden hertil være den, at Handelsvaren er pulveriseret i Jernkar, hvorfra ganske smaa Jernpartikler ere tilførte Farvestoffet, og dette Jern vil da senere omsætte sig med Zinnoberet saaledes, at Svølvkvægsølv og Jern blive til Kvægsølv og Svøvljern, hvilket sidste er sort. Behandler man imidlertid Zinnober med varm Saltsyre og derpaa uadvadsker omhyggeligt, lader Jernet sig fuldstændig fjerne, saa denne Kilde til Uholdbarhed ikke mere er til Stede; men ikke desto mindre hænder det, at saadan behandlet Zinnober heller ikke holder sig. Muligvis skyldes det Lysets Indvirkning.

Uran-gult — sandsynligvis fremstillet ved Fældning af Urannitrat med Kalk og paafølgende Ophedning — viste sig at være et smukt, gult Farvestof, der var uopløseligt i Vand, men let opløseligt i Syre. Det taaler imidlertid ikke Svøvlbrinte, naar det er i Berøring med Kalk, idet den gule Farve da efterhaanden gaar over til smudsiggrøn.

Baryumkromat er i saa Henseende et langt bedre gult Farvestof, idet det meget langsommere og i betydelig ringere Grad angribes af Svøvlbrinte i Berøring med Kalkhydrat. Under almindelige Forhold holder det sig derfor godt.

Foruden de her nævnte Farvestoffer er der navnlig undersøgt en hel Række af Glasurfarver af sydfransk Oprindelse, Farvestoffer af de forskellige Farver og Nuancer, gennemgaaende meget smukke og, som det har vist sig, meget holdbare overfor de Paavirkninger, der her faa Betydning, nemlig Kalkhydrat, Svøvsyrling og Svøvlbrinte. Endvidere have de i Praksis vist sig holdbare i maanedsvis, udsatte som de der (Menton) vare for Luft og Lys.

6. Mørtel med Tilsætning af Kiselsyre.

For at forsøge en hurtigere og navnlig solidere Hærdning af Grovpuksen have vi af lædsket Kalk og Tras eller Infusoriejord tilberedt nogle Mørtelprøver, hvis Indhold af fri Kalk straks bestemtes. Derpaa hensattes Prøverne dels til langsom Optørring, dels saaledes, at Vandindholdet blev saa godt som uforandret, ved at anbringe Prøverne under Glasklokker henholdsvis med vandsugende Midler og med Glas fyldte med Vand.

Tras-Mørtel.

	Vand.	Fri Kalk.	
Oprindeligt Indhold	30.8	15.9	} altsaa ca. 22 pCt. af Kalken bunden til Kiselsyre.
1 Maaned efter	29.2	12.4	
2 Maaneder —	30.3	12.2	

Tras-Mørtel.

	Vand.	Fri Kalk.	
Oprindeligt Indhold	30.8	15.9	} altsaa ca. 11 pCt. af Kalken bunden til Kiselsyre.
1 Maaned efter	3.6	14.1	
2 Maaneder —	4.3	14.1	

Infusoriejord-Mørtel.

	Vand.	Fri Kalk.	
Oprindeligt Indhold	56.9	39.3	} altsaa ca. 36 pCt. af Kalken bunden til Kiselsyre.
1 Maaned efter	56.3	25.1	
2 Maaneder —	57.8	25.1	
Oprindeligt Indhold	56.9	39.3	} altsaa ca. 20 pCt. af Kalken bunden til Kiselsyre.
1 Maaned efter	13.3	31.6	
2 Maaneder —	14.7	31.4	